

Indretning tager Hensyn til denne saaledes forandrede Situation. Gjorde vi ikke det, ja, saa vilde maaske det ærede Medlem, som jo paa dette Omraade altid har bevæget sig i Teoriernes Verden, være tilfreds, men jeg tror ikke, at det vilde være noget særlig smukt Billede af dansk sund Sans, som derigennem vilde være tilvejebragt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. P. Munch har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Munch: Den højtærede Indenrigsminister mente, at jeg havde undladt at tage Stilling til hans første Udtalelse. Det er ikke Tilfældet. Jeg har udtalt mig om den, saa vidt den overhovedet var til at forstaa, saaledes som han fremførte den. Jeg har haft det Indtryk, at den højtærede Indenrigsminister stræbte efter at benytte Lejligheden til at komme noget bort fra de Udtalelser, han har fremsat i Kommissionen, og fri Regeringen noget for Ansvar. Da jeg havde fremhævet dette forrige Gang, stræbte den højtærede Indenrigsminister i sin senere Udtalelse at komme tilbage til sine Udtalelser i Kommissionen og trække Regeringen med ind i Ansvar. Jeg beklager dette, thi jeg anser disse Udtalelser for usandfærdige, uberetigede og stridende mod Kendsgemningerne, og jeg tror derfor, det vilde have talt mere til Ære for den højtærede Indenrigsminister, om han havde trukket sig endnu længere bort fra dem, end det skete i den første Udtalelse.

Den højtærede Indenrigsminister sagde, at naar jeg havde talt om, at han muligvis tog Timer i dette Spørgsmaal hos Udenrigsministeren, saa beroede det maaske paa, at jeg tidligere, naar jeg havde udtalt mig i Rigsdagen, havde forhandlet med Udenrigsministeren. (Afbrydelse af *Indenrigsministeren*). Ja, taget Timer, om den højtærede Indenrigsminister vil. Da vi i Krigens Tid afgav Udtalelser overfor Rigsdagen om de Spørgsmaal, erkender jeg, jeg drøftede Spørgsmaalene med Udenrigsministeren, og det vilde maaske ikke være til Skade for den nuværende Regering, om dens Medlemmer en Gang imellem talte lidt mere sammen om Sagerne, før en af dem farer ud paa egen Haand. Jeg tror ogsaa, det vilde have været heldigt, om Indenrigsministeren i dette Tilfælde havde henvendt sig til Udenrigsministeren, før han skrev med under paa de paagældende Udtalelser.

Den højtærede Indenrigsminister sagde

dernæst, at naar man nu lagde $\frac{2}{3}$ af Hæren over til Jylland-Fyn — og det er jo med det Formaal for Øje at kunne samle denne Styrke ved Sydgrænsen i Overensstemmelse med den højtærede Statsministers Udtalelser for et Aar siden om, at nu var Tyngdepunktet militært flyttet til Jylland —, saa var Grunden dertil den, at Østersøen nu var mindre interessant, mindre betydningsfuld i militær Henseende, end den havde været tidligere. Ja, hvis vi gaar ud fra denne Forudsætning, kunde dette begrunde en *ligelig* Fordeling af de militære Kræfter. Men Forholdet er jo det, at der efter den foreslaede Ordning bliver en *uligelig* Fordeling. Forholdet er det, at man flytter alt Mandskab fra Lolland-Falster og Sjælland, med Undtagelse af et lille Hjørne i det nordøstlige Sjælland og saa København, over til Jylland-Fyn; der foregaar en fuldstændig unaturlig Forrykning, til Trods for at man ved, hvor store praktiske Vanskeligheder dette medfører, og der foregaar en betydelig Udvidelse af den Militærstyrke, der overhovedet findes i Jylland, og med hvilken vi kom Krigens Tid igennem for Jyllands Vedkommende. Med andre Ord, det kan ikke være dette, at Øerne er blevet mindre interessante, der er det afgørende for denne Ordning, men det er dette, at man fra den højtærede Regerings Side lægger en særegen og ny Vægt paa de militære Forhold i Jylland, og det er Grunden dertil, jeg ønsker skulde fremkomme fra den højtærede Regerings Side, hvis den virkelig vil fastholde dette.

Saa meldte naturligvis det ærede Medlem Hr. Pürschel sig som sædvanlig som Vaabendrager for Venstre, det er jo den Virksomhed, han udfører her i Tinget som Ordfører for det konservative Folkeparti, og i dette Tilfælde henviste han til Referatet af en Samtale mellem den højtærede Statsminister og mig den 5. August. Jeg har i denne Samtale sagt til den højtærede Statsminister, at Danmark kunde ikke føre Krig, og i hvert Fald var det en fuldstændig Umulighed, at Danmark kunde føre Krig med Tyskland. Taleren vilde deri lægge, at jeg saa skulde tænke mig snarere at kunne føre Krig med England, men jeg beder det ærede Medlem se, som Svar paa hvilke Udtalelser dette fremkom. Dette fremkom som Svar paa Udtalelser fra den højtærede Statsminister, som gik ud paa, at skulde Danmark ind i Krig, maatte det være som Deltager i Krig blandt Tysklands Modstandere, og dertil svarede jeg, at det var en fuldkommen Umulighed for Danmark at føre Krig og